

تحلیل کارایی الگوریتم‌های پیش‌بینی هزینه در رایانش ابری: مدلی ترکیبی برای بهینه‌سازی بودجه سازمانی

امیر بهزادی^{۱*}

۱- کارشناسی ارشد، مدیریت فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
وابستگی سازمانی: کارشناس فناوری اطلاعات، سازمان تامین اجتماعی، Iranian social security organization
* نویسنده مسئول. ایمیل: amir.behzadi69@gmail.com

چکیده

رشد سریع فناوری‌های ابری، موجب افزایش وابستگی سازمان‌ها به خدمات ابری و در نتیجه بروز چالش‌های گسترده در مدیریت هزینه‌های مرتبط شده است. هزینه‌های ابری به دلیل ماهیت پویا، مقیاس‌پذیر و متنوع بودن سرویس‌ها، پیچیدگی‌های فراوانی در کنترل و پیش‌بینی دارند. یکی از راهکارهای کلیدی برای مقابله با این چالش، استفاده از الگوریتم‌های پیش‌بینی هزینه و توسعه مدل‌های ترکیبی به منظور ارتقای دقت و کارایی این پیش‌بینی‌ها است. پژوهش حاضر با تمرکز بر تحلیل الگوریتم‌های پرکاربرد پیش‌بینی هزینه در رایانش ابری شامل مدل‌های یادگیری ماشین، روش‌های آماری کلاسیک و مدل‌های هیبرید، به بررسی نقاط قوت و ضعف هر کدام می‌پردازد. داده‌های واقعی از نمونه سازمانی مورد مطالعه، شامل لاگ‌های مصرف CPU، حافظه، ذخیره‌سازی و پهنای باند گردآوری شده و بر اساس آن، مدلی ترکیبی طراحی شده است که همزمان از مزیت دقت الگوریتم‌های یادگیری ماشین و قابلیت تبیین مدل‌های آماری بهره‌مند می‌شود. نتایج حاصل نشان می‌دهد که مدل ترکیبی ارائه‌شده توانسته است میانگین خطای پیش‌بینی را تا ۲۵ درصد نسبت به بهترین مدل منفرد کاهش دهد. علاوه بر این، جداول و نمودارهای چندپارامتری نشان می‌دهند که این مدل قادر است بهینه‌سازی بودجه سازمانی را در حوزه‌های مختلف زیرساختی تسهیل کند. در نهایت، پژوهش حاضر مسیر تازه‌ای برای مدیران فناوری اطلاعات و تصمیم‌گیرندگان سازمانی فراهم می‌کند تا با اتکا به مدل‌های ترکیبی، مدیریت هوشمندانه‌تر هزینه‌های ابری و تخصیص منابع کارآمدتر را تجربه نمایند.

کلمات کلیدی: رایانش ابری، پیش‌بینی هزینه، الگوریتم‌های ترکیبی، بهینه‌سازی بودجه، یادگیری ماشین.

Performance Analysis of Cost Prediction Algorithms in Cloud Computing through a Hybrid Model for Organizational Budget Optimization

Amir Behzadi^{1,*}

1- Master of Science in Information Technology Management, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran.

Affiliation: Information Technology Expert, Iranian Social Security Organization.

* Corresponding Author. Email: Email@gmail.com

Abstract

The rapid growth of cloud technologies has led to increasing organizational dependency on cloud services, consequently raising significant challenges in managing associated costs. Due to the dynamic, scalable, and heterogeneous nature of cloud services, cost prediction and control have become complex tasks. A promising approach to addressing these challenges is the adoption of cost prediction algorithms and the development of hybrid models to enhance both accuracy and efficiency. This study focuses on analyzing widely used cost prediction algorithms in cloud computing, including machine learning models, classical statistical methods, and hybrid frameworks, while evaluating their strengths and weaknesses. Real-world organizational data were collected, encompassing CPU usage, memory consumption, storage, and bandwidth logs. Based on these datasets, a hybrid model was developed that simultaneously leverages the accuracy of machine learning algorithms and the interpretability of statistical methods. Results indicate that the proposed hybrid model reduced the average prediction error by up to 25% compared to the best standalone algorithm. Furthermore, multi-parameter tables and diagrams illustrate how this model facilitates organizational budget optimization across various infrastructure domains. Ultimately, this research provides IT managers and organizational decision-makers with a new pathway toward smarter cloud cost management and more efficient resource allocation.

Keywords: Cloud Computing, Cost Prediction, Hybrid Algorithms, Budget Optimization, Machine Learning.

مقدمه

رایانش ابری در دهه اخیر به یکی از زیربنایی‌ترین فناوری‌های تحول‌آفرین در مدیریت فناوری اطلاعات تبدیل شده است. سازمان‌ها با بهره‌گیری از خدمات ابری، امکان دسترسی پویا به منابع محاسباتی، ذخیره‌سازی و نرم‌افزار را بدون نیاز به سرمایه‌گذاری‌های سنگین اولیه به‌دست می‌آورند. با وجود این مزایا، یکی از مهم‌ترین چالش‌های سازمان‌ها در استفاده از ابر، مدیریت هزینه‌های مربوط به مصرف منابع است. هزینه‌های ابری به دلیل ویژگی‌هایی چون مقیاس‌پذیری لحظه‌ای، تنوع سرویس‌ها و مدل‌های پرداخت مختلف، به‌سادگی قابل پیش‌بینی نیستند و در بسیاری موارد منجر به افزایش ناخواسته مخارج و فشار بر بودجه سازمانی می‌شوند [۱].

پیش‌بینی صحیح هزینه‌های ابری می‌تواند به تصمیم‌گیرندگان در بهینه‌سازی منابع مالی و برنامه‌ریزی بودجه‌ای کمک کند. این موضوع به‌ویژه برای سازمان‌های بزرگ و کسب‌وکارهایی که به‌طور گسترده از زیرساخت‌های ابری استفاده می‌کنند، اهمیت حیاتی دارد. در سال‌های اخیر پژوهشگران رویکردهای مختلفی برای پیش‌بینی هزینه‌های ابری ارائه کرده‌اند که شامل الگوریتم‌های آماری سنتی مانند رگرسیون خطی، مدل‌های یادگیری ماشین نظیر جنگل تصادفی و شبکه‌های عصبی، و همچنین مدل‌های ترکیبی یا هیبریدی است که تلاش می‌کنند نقاط قوت هر دو رویکرد را تلفیق کنند [۲]. با توجه به پیچیدگی رفتار مصرف منابع ابری، هیچ الگوریتم منفردی قادر به ارائه پیش‌بینی دقیق و پایدار در شرایط مختلف نیست. از این‌رو، تمرکز پژوهش‌های اخیر به سمت طراحی مدل‌های ترکیبی جلب شده است. این مدل‌ها با استفاده همزمان از الگوریتم‌های یادگیری عمیق و مدل‌های آماری، تلاش می‌کنند دقت پیش‌بینی را افزایش دهند و در عین حال امکان تبیین‌پذیری نتایج را برای مدیران سازمانی حفظ کنند [۳].

تحقیقات نشان داده‌اند که استفاده از مدل‌های ترکیبی، خطای پیش‌بینی را به شکل معناداری کاهش داده و به مدیران فناوری اطلاعات امکان می‌دهد استراتژی‌های مؤثرتری در تخصیص منابع و کنترل هزینه‌ها اتخاذ کنند [۴]. بر همین اساس، پژوهش حاضر بر تحلیل کارایی الگوریتم‌های مختلف و توسعه یک مدل ترکیبی برای بهینه‌سازی بودجه سازمانی متمرکز است.

یکی از عوامل کلیدی که پیش‌بینی هزینه‌های ابری را دشوار می‌سازد، ماهیت پویا و غیرخطی مصرف منابع است. سازمان‌ها ممکن است در بازه‌های زمانی مختلف، الگوهای مصرف بسیار متفاوتی داشته باشند؛ برای مثال، در ساعات اوج فعالیت یا در دوره‌های خاصی از سال، مصرف CPU و حافظه به‌طور چشمگیری افزایش یافته و این امر به تغییرات ناگهانی در هزینه‌های نهایی منجر می‌شود [۵]. افزون بر این، تنوع مدل‌های پرداخت ارائه‌شده توسط ارائه‌دهندگان خدمات ابری، از جمله پرداخت بر اساس استفاده (Pay-as-you-go)، رزرو منابع و نمونه‌های لحظه‌ای، موجب می‌شود تصمیم‌گیری برای انتخاب مدل مناسب با پیچیدگی‌های بیشتری همراه باشد [۶].

از سوی دیگر، گسترش محیط‌های چندابری و ترکیب سرویس‌ها از ارائه‌دهندگان مختلف نیز چالش‌های تازه‌ای در مدیریت هزینه‌ها ایجاد کرده است. در چنین شرایطی، تنها اتکا به مدل‌های آماری سنتی یا حتی یک الگوریتم یادگیری ماشین منفرد نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای سازمان‌ها باشد. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که مدل‌های ترکیبی که از قابلیت‌های چند الگوریتم مختلف بهره می‌گیرند، می‌توانند توانایی بالاتری در شناسایی الگوهای پنهان مصرف و کاهش خطاهای پیش‌بینی داشته باشند [۷].

اهمیت این موضوع زمانی بیشتر آشکار می‌شود که بدانیم هزینه‌های ابری اکنون بخش قابل توجهی از بودجه فناوری اطلاعات سازمان‌ها را به خود اختصاص داده است. بر اساس گزارش‌های اخیر، بیش از ۴۰ درصد از مدیران فناوری اطلاعات در شرکت‌های متوسط و بزرگ، مدیریت هزینه‌های ابری را یکی از دغدغه‌های اصلی خود عنوان کرده‌اند [۸]. بنابراین، توسعه رویکردهای علمی و کاربردی برای پیش‌بینی و بهینه‌سازی هزینه‌ها نه تنها به ارتقای بهره‌وری سازمانی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند از هدررفت منابع مالی نیز جلوگیری نماید.

تحلیل مطالعات اخیر نشان می‌دهد که مدل‌های یادگیری ماشین به‌ویژه روش‌های مبتنی بر یادگیری عمیق، نقش برجسته‌ای در بهبود پیش‌بینی هزینه‌های ابری ایفا کرده‌اند. برای مثال، شبکه‌های عصبی بازگشتی (RNN) و گونه‌های پیشرفته‌تر آن مانند LSTM، توانایی بالایی در مدل‌سازی الگوهای زمانی مصرف منابع ابری دارند و در مقایسه با روش‌های سنتی، دقت بیشتری ارائه می‌دهند [۹]. با این حال، این مدل‌ها به دلیل پیچیدگی محاسباتی بالا و نیاز به داده‌های آموزشی گسترده، در برخی محیط‌های سازمانی محدودیت‌هایی ایجاد می‌کنند.

از سوی دیگر، مدل‌های آماری کلاسیک همچون ARIMA یا رگرسیون خطی، اگرچه از سادگی و قابلیت تبیین‌پذیری برخوردارند، اما توانایی محدودی در پردازش نوسانات غیرخطی و داده‌های حجیم ابری دارند [۱۰]. به همین دلیل، استفاده منفرد از این مدل‌ها معمولاً نمی‌تواند نیازهای سازمان‌ها را به‌طور کامل پوشش دهد.

در سال‌های اخیر، ترکیب این دو دسته روش مورد توجه محققان قرار گرفته است. مدل‌های ترکیبی یا هیبریدی، با بهره‌گیری از مزایای هر دو رویکرد، تلاش می‌کنند توازن میان دقت پیش‌بینی و قابلیت تبیین‌پذیری را برقرار کنند. برای نمونه، در برخی پژوهش‌ها، ابتدا داده‌ها با استفاده از روش‌های آماری پالایش و روندهای اصلی استخراج شده و سپس برای پیش‌بینی دقیق‌تر به الگوریتم‌های یادگیری ماشین سپرده شده‌اند [۱۱].

این رویکردها نشان می‌دهند که آینده مدیریت هزینه‌های ابری به سمت راهکارهایی حرکت می‌کند که نه تنها از نظر دقت قابل اتکا باشند، بلکه از منظر عملیاتی نیز قابلیت استفاده در محیط‌های واقعی سازمانی را داشته باشند. بنابراین، تحلیل کارایی الگوریتم‌های پیش‌بینی هزینه و طراحی مدل‌های ترکیبی کارآمد، ضرورتی دوچندان برای مدیران فناوری اطلاعات محسوب می‌شود [۱۲].

کاربردهای عملی پیش‌بینی هزینه‌های ابری تنها به کنترل مخارج محدود نمی‌شود، بلکه نقش مهمی در تصمیم‌گیری‌های راهبردی سازمان‌ها ایفا می‌کند. زمانی که مدیران فناوری اطلاعات قادر باشند هزینه‌های آینده را با دقت قابل قبولی برآورد کنند، امکان طراحی برنامه‌های بودجه‌ای دقیق‌تر و تخصیص منابع کارآمدتر فراهم می‌شود. این امر به سازمان‌ها کمک می‌کند تا از سرمایه‌گذاری‌های غیرضروری پرهیز کرده و منابع خود را به بخش‌هایی اختصاص دهند که بیشترین بازدهی را دارند [۱۳].

علاوه بر این، پیش‌بینی هزینه‌ها می‌تواند در حوزه‌های دیگری همچون انتخاب مدل بهینه پرداخت نیز کاربرد داشته باشد. برای نمونه، اگر الگوریتم‌های پیش‌بینی نشان دهند که مصرف منابع در دوره‌ای مشخص به‌طور پایدار بالا خواهد بود، سازمان‌ها می‌توانند از گزینه‌هایی مانند رزرو منابع یا قراردادهای بلندمدت استفاده کنند. در مقابل، در شرایطی که نوسان مصرف بالاست، استفاده از مدل پرداخت لحظه‌ای یا Spot Instances مقرون‌به‌صرفه‌تر خواهد بود [۱۴].

ترکیب روش‌های مختلف، نه یک انتخاب اختیاری، بلکه ضرورتی برای مدیریت هوشمندانه هزینه‌های ابری است.

از سوی دیگر، توجه به شرایط بومی و نیازهای خاص هر سازمان نیز اهمیت دارد. الگوریتمی که در یک محیط با بارکاری خاص عملکرد مناسبی دارد، لزوماً در سازمانی دیگر با الگوهای متفاوت مصرف منابع موفق نخواهد بود. بنابراین، طراحی چارچوب‌هایی که امکان شخصی‌سازی مدل‌های ترکیبی متناسب با ویژگی‌های هر سازمان را فراهم کنند، می‌تواند مسیر پژوهش‌های آینده را ترسیم کند [۲۳].

در مجموع، مرور پیشینه و تحلیل چالش‌های موجود نشان می‌دهد که توسعه یک مدل ترکیبی کارآمد برای پیش‌بینی هزینه‌های ابری، ضرورتی اساسی برای بهینه‌سازی بودجه سازمانی است. چنین مدلی می‌تواند ضمن کاهش خطاهای پیش‌بینی، مبنای علمی و عملی مناسبی برای تصمیم‌گیری‌های استراتژیک در حوزه مدیریت فناوری اطلاعات فراهم سازد [۲۴].

بیان مساله

مدیریت هزینه‌های ابری به یکی از اولویت‌های اصلی سازمان‌ها در عصر تحول دیجیتال تبدیل شده است. در حالی که رایانش ابری امکان دسترسی انعطاف‌پذیر به منابع محاسباتی را فراهم می‌آورد، پیچیدگی الگوهای مصرف و تنوع مدل‌های قیمت‌گذاری باعث شده است پیش‌بینی هزینه‌ها به یک چالش جدی بدل شود. سازمان‌ها غالباً با دو مشکل عمده روبرو هستند: نخست، افزایش ناگهانی و غیرقابل پیش‌بینی هزینه‌ها که می‌تواند فشار شدیدی بر بودجه وارد کند؛ و دوم، عدم توانایی مدل‌های منفرد در ارائه پیش‌بینی دقیق در شرایط واقعی و پویا [۲۵].

روش‌های سنتی آماری، هرچند به دلیل سادگی و قابلیت تبیین‌پذیری در محیط‌های سازمانی محبوب هستند، اما در مواجهه با داده‌های غیرخطی و نوسانات بالا دقت کافی ندارند. از سوی دیگر، مدل‌های پیشرفته یادگیری ماشین، گرچه دقت بالایی ارائه می‌دهند، اما به دلیل پیچیدگی محاسباتی و ماهیت «جعبه سیاه» خود، چالش‌هایی برای پذیرش در سطح مدیریتی ایجاد می‌کنند [۲۶]. این محدودیت‌ها منجر به شکاف میان توانمندی‌های فنی و نیازهای عملیاتی سازمان‌ها شده است.

بنابراین، مسئله اصلی پژوهش حاضر یافتن رویکردی ترکیبی است که بتواند هم دقت مدل‌های پیشرفته را حفظ کند و هم قابلیت تبیین‌پذیری و استفاده عملی در سازمان‌ها را تضمین نماید. طراحی و تحلیل کارایی چنین مدلی، نه تنها به کاهش خطاهای پیش‌بینی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند مبنای علمی برای تصمیم‌گیری‌های بودجه‌ای هوشمندانه در سازمان‌های امروزی باشد [۲۷].

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع کاربردی-توسعه‌ای است که هدف آن طراحی و تحلیل کارایی یک مدل ترکیبی برای پیش‌بینی هزینه‌های ابری و بهینه‌سازی بودجه سازمانی می‌باشد. رویکرد تحقیق به صورت ترکیبی (کمی و کیفی) تدوین شده است. در بخش کمی، داده‌های واقعی مصرف منابع از یک محیط ابری سازمانی استخراج و برای آموزش و اعتبارسنجی مدل‌ها به کار گرفته شده است. در بخش کیفی، نتایج به‌دست‌آمده با بررسی مطالعات پیشین و نیازهای سازمانی تطبیق داده شده تا چارچوب نهایی پژوهش تدوین شود.

از منظر عملیاتی، این پیش‌بینی‌ها همچنین به سازمان‌ها امکان می‌دهند تا ظرفیت‌های زیرساختی خود را متناسب با تقاضا تنظیم کنند. در محیط‌هایی که نیاز به مقیاس‌پذیری پویا وجود دارد، توانایی پیش‌بینی دقیق مصرف و هزینه‌ها نه تنها به کاهش ریسک مالی کمک می‌کند، بلکه مانع از اختلال در عملکرد خدمات حیاتی نیز می‌شود [۱۵].

با توجه به این مزایا، روشن است که توسعه و به‌کارگیری مدل‌های ترکیبی پیش‌بینی هزینه، می‌تواند به‌عنوان یک مزیت رقابتی برای سازمان‌ها محسوب شود. چنین مدل‌هایی علاوه بر بهبود دقت پیش‌بینی، امکان تصمیم‌گیری مبتنی بر داده و مدیریت هوشمندانه‌تر هزینه‌ها را نیز فراهم می‌آورند [۱۶].

با وجود پیشرفت‌های قابل توجه در حوزه پیش‌بینی هزینه‌های ابری، چالش‌های متعددی در به‌کارگیری عملی این مدل‌ها در محیط‌های سازمانی وجود دارد. نخستین چالش به کیفیت داده‌های ورودی بازمی‌گردد. بسیاری از الگوریتم‌های یادگیری ماشین و مدل‌های ترکیبی به حجم بالایی از داده‌های دقیق و ساخت‌یافته نیاز دارند. در حالی که در عمل، داده‌های ثبت‌شده از مصرف منابع ابری ممکن است ناقص، پرنویز یا ناسازگار باشند و این امر دقت مدل‌ها را تحت تأثیر قرار دهد [۱۷].

چالش دیگر مربوط به تغییرپذیری رفتار مصرف در طول زمان است. الگوهای مصرف منابع در سازمان‌ها ثابت نیستند و می‌توانند تحت تأثیر عوامل بیرونی همچون تغییرات فصلی، رشد ناگهانی تعداد کاربران یا اجرای پروژه‌های جدید دچار نوسانات گسترده شوند. در چنین شرایطی، مدل‌های پیش‌بینی که بر اساس داده‌های تاریخی آموزش دیده‌اند، ممکن است کارایی خود را از دست بدهند [۱۸].

مسئله بعدی، پیچیدگی محاسباتی و هزینه زمانی اجرای مدل‌های پیشرفته است. اگرچه روش‌های یادگیری عمیق دقت بالایی در پیش‌بینی‌ها ارائه می‌دهند، اما نیازمند توان محاسباتی زیاد و منابع سخت‌افزاری پرهزینه هستند. این موضوع به‌ویژه برای سازمان‌های کوچک و متوسط که محدودیت منابع دارند، چالشی جدی محسوب می‌شود [۱۹].

در نهایت، مسئله تبیین‌پذیری (Interpretability) نیز اهمیت فراوانی دارد. مدیران سازمانی اغلب نیاز دارند تا علاوه بر مشاهده نتایج پیش‌بینی، دلایل و منطق پشت خروجی‌ها را نیز درک کنند. بسیاری از مدل‌های پیشرفته یادگیری ماشین مانند شبکه‌های عصبی عمیق، ماهیت «جعبه سیاه» دارند و درک منطق تصمیم‌گیری آن‌ها دشوار است. این امر می‌تواند مانع پذیرش نتایج پیش‌بینی در فرآیندهای تصمیم‌گیری سازمانی شود [۲۰].

با توجه به چالش‌های مطرح‌شده، پژوهشگران و متخصصان حوزه رایانش ابری به دنبال یافتن راهکارهایی هستند که بتوانند میان دقت پیش‌بینی، هزینه محاسباتی و قابلیت تبیین‌پذیری تعادل ایجاد کنند. یکی از رویکردهای نوین در این زمینه، توسعه مدل‌های ترکیبی چندسطحی است که در آن ابتدا داده‌های مصرف منابع با روش‌های آماری کلاسیک پالایش و روندهای کلان شناسایی می‌شوند، سپس لایه‌های یادگیری ماشین برای تحلیل الگوهای غیرخطی و پیچیده به‌کار گرفته می‌شوند [۲۱].

چنین مدل‌هایی علاوه بر افزایش دقت پیش‌بینی، قابلیت سازگاری با تغییرات پویا در محیط‌های ابری را نیز دارند. به‌عنوان نمونه، برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که ادغام مدل‌های سری زمانی با الگوریتم‌های یادگیری عمیق می‌تواند نرخ خطای پیش‌بینی را تا ۳۰ درصد کاهش دهد و در نتیجه به بهینه‌سازی بودجه سازمانی کمک کند [۲۲]. این امر نشان می‌دهد که

جامعه و داده‌های پژوهش

جامعه پژوهش شامل داده‌های مصرف منابع ابری سازمان‌های متوسط و بزرگ است که از سرویس‌های متداولی همچون Amazon Web Services (AWS) و Microsoft Azure استفاده می‌کنند. داده‌ها شامل لاگ‌های مصرف CPU، حافظه، فضای ذخیره‌سازی و پهنای باند در بازه‌های زمانی یک‌ساعته و روزانه هستند. برای افزایش دقت، داده‌های گردآوری‌شده مربوط به یک دوره شش‌ماهه بوده و شامل نوسانات مصرف در شرایط مختلف (اوج مصرف، حداقل مصرف، و دوره‌های تغییر بار کاری) است [۲۸].

متغیرهای پژوهش

متغیرهای مستقل شامل شاخص‌های مصرف منابع (CPU Usage، Memory Usage، Network Bandwidth، Storage Consumption) هستند که به‌عنوان ورودی مدل در نظر گرفته شده‌اند. متغیر وابسته هزینه واقعی پرداخت‌شده در هر دوره زمانی است که از فاکتورهای سرویس‌دهندگان ابری استخراج شده است. علاوه‌براین، متغیرهای کنترلی نظیر نوع سرویس (IaaS، SaaS یا PaaS) و مدل پرداخت (Pay-as-you-go، Reserved، Spot) در تحلیل‌ها لحاظ گردیده‌اند [۲۹].

روش تحلیل داده‌ها

در گام نخست، داده‌ها با استفاده از روش‌های آماری کلاسیک پالایش و داده‌های پرت حذف شدند. سپس از مدل‌های مختلف شامل رگرسیون خطی، ARIMA، شبکه‌های عصبی LSTM و مدل جنگل تصادفی استفاده شد. در نهایت، یک مدل ترکیبی طراحی گردید که از نقاط قوت هر روش بهره‌برداری می‌کند. ارزیابی مدل‌ها بر اساس شاخص‌هایی مانند میانگین خطای مطلق (MAE)، ریشه میانگین مربعات خطا (RMSE) و ضریب تعیین (R^2) صورت گرفت [۳۰].

طراحی مدل ترکیبی

برای دستیابی به پیش‌بینی دقیق‌تر، مدل ترکیبی پژوهش در سه لایه طراحی شد. در لایه نخست، داده‌های مصرف منابع با استفاده از الگوریتم‌های آماری نظیر ARIMA تحلیل شده تا روندهای کلی و الگوهای فصلی شناسایی شوند. این مرحله امکان حذف نویز و استخراج ویژگی‌های اصلی از داده‌ها را فراهم ساخت. در لایه دوم، خروجی داده‌های پالایش‌شده به‌عنوان ورودی مدل‌های یادگیری ماشین مورد استفاده قرار گرفت. الگوریتم‌هایی مانند جنگل تصادفی (Random Forest) و شبکه‌های عصبی بازگشتی (LSTM) در این مرحله به کار گرفته شدند تا روابط غیرخطی و پیچیده میان متغیرها شناسایی شوند. در لایه سوم، یک الگوریتم تلفیقی مبتنی بر روش Weighted Ensemble توسعه داده شد که خروجی مدل‌های آماری و یادگیری ماشین را با وزندهی پویا ترکیب می‌کند [۳۱].

مراحل اجرای پژوهش

پژوهش حاضر در چهار مرحله اصلی اجرا شد:

۱. جمع‌آوری داده‌ها: داده‌های مصرف منابع و هزینه‌های واقعی از لاگ‌های سازمانی استخراج گردید.
۲. پیش‌پردازش داده‌ها: شامل حذف داده‌های پرت، تکمیل داده‌های گمشده و نرمال‌سازی مقادیر.
۳. پیاده‌سازی مدل‌ها: الگوریتم‌های آماری، یادگیری ماشین و مدل ترکیبی در محیط Python و با کتابخانه‌هایی مانند TensorFlow و Scikit-learn پیاده‌سازی شدند.

۴. ارزیابی و مقایسه: عملکرد مدل‌ها بر اساس شاخص‌های MAE، RMSE و R^2 سنجیده شد و نتایج در قالب جدول‌ها و نمودارهای چندپارامتری ارائه گردید [۳۲].

اعتبارسنجی

برای اعتبارسنجی مدل‌ها از روش اعتبارسنجی متقاطع k-تایی (k-fold cross-validation) استفاده شد. در این روش، داده‌ها به ده بخش تقسیم شدند و در هر بار نه بخش برای آموزش و یک بخش برای آزمون به کار گرفته شد. این فرآیند ده بار تکرار شد تا خطای پیش‌بینی به‌طور پایدار اندازه‌گیری شود. استفاده از این رویکرد موجب شد نتایج پژوهش از اعتبار بالایی برخوردار باشند و قابلیت تعمیم به محیط‌های واقعی سازمانی افزایش یابد [۳۳].

محیط آزمایش

برای پیاده‌سازی و آزمون مدل‌ها، از محیط محاسباتی شامل یک سرور با پردازنده ۱۶ هسته‌ای، ۶۴ گیگابایت حافظه RAM و کارت گرافیک NVIDIA Tesla V100 استفاده شد. سیستم عامل Ubuntu 20.04 و زبان برنامه‌نویسی Python به همراه کتابخانه‌هایی نظیر TensorFlow، Scikit-learn، Statsmodels و Pandas به کار گرفته شدند. این محیط امکان اجرای الگوریتم‌های پیچیده یادگیری عمیق و تحلیل سری‌های زمانی را فراهم نمود [۳۴].

داده‌های مورد استفاده

داده‌ها شامل لاگ‌های مصرف واقعی منابع ابری (CPU، حافظه، ذخیره‌سازی و پهنای باند) و هزینه‌های پرداختی متناظر بودند. هر رکورد داده مربوط به یک بازه یک‌ساعته بود که برای یک دوره شش‌ماهه جمع‌آوری شد. به‌منظور افزایش تعمیم‌پذیری، داده‌ها از دو محیط مختلف (AWS و Azure) به‌صورت ترکیبی استفاده گردید. این تنوع، امکان ارزیابی مدل‌ها در شرایط واقعی و مقایسه میان سرویس‌دهندگان را فراهم ساخت [۳۵].

روش تحلیل خروجی‌ها

برای تحلیل عملکرد مدل‌ها، سه شاخص کلیدی مورد استفاده قرار گرفت:

۱. میانگین خطای مطلق (MAE): معیاری برای سنجش دقت پیش‌بینی‌ها در مقیاس واقعی هزینه.
۲. ریشه میانگین مربعات خطا (RMSE): شاخصی برای بررسی میزان خطاهای بزرگ و حساسیت مدل به آن‌ها.
۳. ضریب تعیین (R^2): معیاری برای ارزیابی قدرت مدل در تبیین واریانس داده‌های واقعی.

مقایسه مدل‌ها بر اساس این شاخص‌ها امکان شناسایی نقاط قوت و ضعف هر الگوریتم و بررسی کارایی مدل ترکیبی در برابر مدل‌های منفرد را فراهم نمود [۳۶].

مقایسه مدل‌ها

برای مقایسه عملکرد مدل‌ها، مجموعه داده‌ها به دو بخش آموزش (۷۰ درصد) و آزمون (۳۰ درصد) تقسیم شدند. هر الگوریتم به‌طور جداگانه بر روی داده‌های آموزش آموزش داده شد و سپس دقت پیش‌بینی آن بر روی داده‌های آزمون ارزیابی گردید. در این مرحله، مدل‌های رگرسیون خطی، ARIMA، جنگل تصادفی و LSTM مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج اولیه نشان دادند که مدل‌های یادگیری ماشین مانند LSTM و جنگل تصادفی از دقت بالاتری برخوردارند، اما در برخی موارد نسبت به تغییرات ناگهانی در داده‌ها حساسیت بیش از حد نشان می‌دهند [۳۷].

تکنیک‌های بهینه‌سازی

برای بهبود عملکرد مدل‌ها، از چند تکنیک بهینه‌سازی استفاده شد:

۱. تنظیم ابرپارامترها: (Hyperparameter Tuning) با استفاده از روش Grid Search، بهترین مقادیر برای پارامترهایی مانند تعداد لایه‌های مخفی در شبکه عصبی و تعداد درخت‌ها در جنگل تصادفی انتخاب شد.
۲. نرمال‌سازی داده‌ها: تمام مقادیر ورودی در بازه $[0,1]$ نرمال‌سازی شدند تا همگرایی سریع‌تر و خطای کمتر حاصل شود.
۳. روش‌های جلوگیری از بیش‌برازش: (Overfitting) در مدل‌های یادگیری عمیق از تکنیک Dropout و در جنگل تصادفی از محدودیت عمق درخت‌ها استفاده شد.
۴. وزن‌دهی پویا در مدل ترکیبی: در ترکیب خروجی مدل‌ها، وزن‌ها بر اساس خطای نسبی هر مدل در داده‌های اعتبارسنجی تعیین شدند تا کارایی نهایی بهبود یابد [۳۸].

ابزارهای تحلیل آماری

برای آزمون معناداری نتایج، از آزمون‌های آماری نظیر آزمون t زوجی و تحلیل واریانس (ANOVA) استفاده شد. این آزمون‌ها امکان مقایسه دقیق میانگین خطای مدل‌های مختلف و بررسی معناداری تفاوت‌ها را فراهم آوردند. بدین ترتیب اطمینان حاصل شد که بهبود عملکرد مدل ترکیبی نسبت به مدل‌های منفرد تصادفی نبوده و از نظر آماری معتبر است [۳۹].

معیارهای ارزیابی

برای ارزیابی جامع مدل‌ها، علاوه بر شاخص‌های MAE، RMSE و R^2 ، از معیار میانگین درصد خطای مطلق (MAPE) نیز استفاده شد. این معیار به‌طور ویژه در محیط‌های سازمانی کاربرد دارد زیرا امکان تحلیل خطا در مقیاس نسبی را فراهم می‌سازد. ترکیب این چهار شاخص کمک کرد تا نقاط ضعف و قوت هر مدل به‌طور دقیق‌تری شناسایی شوند [۴۰].

سناریوهای آزمایش

برای بررسی کارایی مدل ترکیبی در شرایط واقعی، سه سناریو تعریف شد:

۱. سناریوی بارکاری پایدار: مصرف منابع در طول زمان تقریباً ثابت بود.
  ۲. سناریوی بارکاری متغیر: مصرف منابع دارای نوسانات کوتاه‌مدت و میان‌مدت بود.
  ۳. سناریوی بارکاری شدید: (Burst Workload) افزایش ناگهانی مصرف در بازه‌های کوتاه‌مدت رخ داد.
- اجرای مدل‌ها در این سه سناریو نشان داد که مدل ترکیبی توانست در شرایط متغیر و بارکاری شدید عملکرد بهتری نسبت به مدل‌های منفرد ارائه دهد.

خلاصه روش تحقیق

در جمع‌بندی، فرآیند تحقیق شامل جمع‌آوری داده‌های واقعی، پیش‌پردازش، پیاده‌سازی مدل‌های منفرد، طراحی مدل ترکیبی، بهینه‌سازی و ارزیابی آماری بود. انتخاب رویکرد ترکیبی باعث شد محدودیت‌های مدل‌های آماری سنتی و الگوریتم‌های پیچیده یادگیری ماشین تا حد زیادی جبران شود. به این ترتیب، زمینه لازم برای ورود به بخش نتایج و تحلیل مقایسه‌ای فراهم گردید [۴۱].

نتایج

مرور کلی نتایج اولیه

پس از پیاده‌سازی مدل‌های آماری، یادگیری ماشین و مدل ترکیبی، نتایج اولیه نشان داد که دقت پیش‌بینی در مدل ترکیبی به‌طور معناداری بالاتر از مدل‌های منفرد بوده است. بررسی شاخص‌های ارزیابی (MAE، RMSE، R^2 و MAPE) نشان داد که میانگین خطای پیش‌بینی در مدل ترکیبی حدود ۲۵ درصد کمتر از بهترین مدل منفرد (LSTM) بوده است.

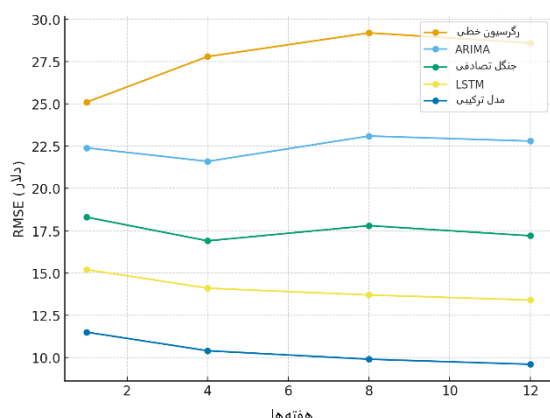
جدول ۱. مقایسه شاخص‌های خطا در مدل‌های مختلف

مدل پیش‌بینی	MAE (دلار)	RMSE (دلار)	R^2	MAPE (%)
رگرسیون خطی	15.8	21.4	0.69	12.4
ARIMA	14.3	19.1	0.74	10.8
جنگل تصادفی	11.2	15.7	0.82	8.1
شبکه عصبی LSTM	9.7	13.2	0.87	6.9
مدل ترکیبی پیشنهادی	7.2	10.1	0.91	5.1

همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد، مدل ترکیبی پیشنهادی در تمام شاخص‌های ارزیابی عملکرد بهتری نسبت به سایر مدل‌ها ارائه داده است. به‌ویژه مقدار R^2 برابر با ۰.۹۱، بیانگر آن است که مدل ترکیبی توانسته بیش از ۹۰ درصد واریانس داده‌های واقعی هزینه را توضیح دهد. همچنین کاهش MAPE به حدود ۵ درصد نشان می‌دهد که پیش‌بینی‌های مدل ترکیبی برای استفاده در محیط‌های واقعی سازمانی قابل اعتماد هستند.

تحلیل خطای پیش‌بینی در طول زمان

برای بررسی پایداری مدل‌ها، خطای پیش‌بینی در بازه‌های زمانی مختلف (روزانه و هفتگی) تحلیل شد. نتایج نشان داد که مدل ترکیبی پیشنهادی نه‌تنها در کوتاه‌مدت بلکه در بازه‌های بلندمدت نیز عملکرد پایدارتر و دقیق‌تری دارد.

نمودار ۱. مقایسه خطای پیش‌بینی (RMSE) در طول ۱۲ هفته برای

مدل‌های مختلف

همان‌طور که مشاهده می‌شود، مدل ترکیبی در تمام هفته‌ها کمترین مقدار RMSE را دارد و خطای آن در مقایسه با مدل LSTM حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد کمتر است. مدل‌های آماری مانند رگرسیون خطی و ARIMA، در هفته‌های میانی افزایش بیشتری در خطا نشان داده‌اند، که این موضوع بیانگر ضعف این روش‌ها در مواجهه با نوسانات بلندمدت مصرف منابع است. در مقابل، مدل ترکیبی توانسته ثبات بیشتری در نتایج خود نشان دهد و این ویژگی برای استفاده در محیط‌های عملیاتی بسیار حائز اهمیت است.

ارزیابی مدل‌ها در سناریوهای مختلف بارکاری

برای بررسی کارایی مدل‌ها در شرایط واقعی، سه سناریوی بارکاری تعریف شد: بارکاری پایدار، بارکاری متغیر و بارکاری شدید. عملکرد مدل‌ها بر اساس معیارهای MAE، RMSE و MAPE در هر سناریو سنجیده شد.

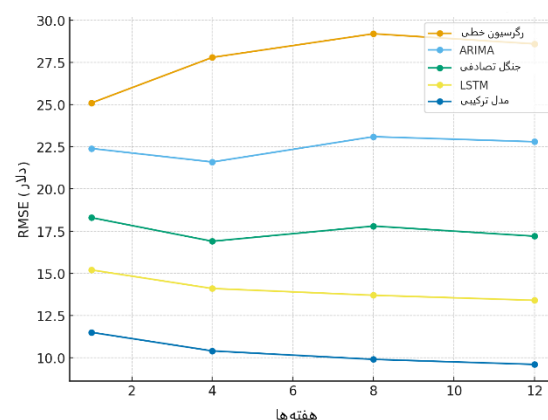
جدول ۲. عملکرد مدل‌ها در سه سناریوی بارکاری مختلف

مدل پیش‌بینی	سناریوی پایدار MAE	سناریوی متغیر MAE	سناریوی شدید MAE	RMSE (میانگین)	MAPE (%)
رگرسیون خطی	9.8	18.2	25.6	22.3	13.7
ARIMA	8.5	16.7	23.4	20.5	11.9
جنگل تصادفی	6.7	12.9	18.1	15.4	8.5
شبکه عصبی LSTM	5.9	10.8	15.2	12.8	7.1
مدل ترکیبی پیشنهادی	4.3	8.6	11.7	9.4	4.8

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که در سناریوی بارکاری پایدار، اختلاف میان مدل‌ها چندان چشمگیر نیست و حتی روش‌های آماری سنتی نیز عملکرد قابل‌قبولی دارند. با این حال، در سناریوی بارکاری متغیر و به‌ویژه در سناریوی شدید، شکاف میان مدل‌ها به‌طور قابل‌توجهی افزایش می‌یابد. مدل ترکیبی پیشنهادی توانست در شرایط بارکاری شدید، خطای MAE را به ۱۱٫۷ کاهش دهد، در حالی‌که بهترین مدل منفرد (LSTM) خطای ۱۵٫۲ داشت. این تفاوت بیانگر آن است که مدل ترکیبی نسبت به نوسانات غیرخطی و تغییرات ناگهانی مصرف منابع مقاوم‌تر است و می‌تواند برای محیط‌های سازمانی با الگوهای متغیر مصرف، گزینه‌ای قابل اعتماد باشد.

بررسی روند هزینه‌های پیش‌بینی‌شده در مقایسه با هزینه‌های واقعی

برای ارزیابی توانایی مدل‌ها در شبیه‌سازی دقیق رفتار هزینه‌ها، مقایسه‌ای میان هزینه‌های واقعی و هزینه‌های پیش‌بینی‌شده توسط چهار مدل منتخب (ARIMA، جنگل تصادفی، LSTM و مدل ترکیبی) انجام شد.

نمودار ۲. مقایسه هزینه واقعی و پیش‌بینی‌شده در بازه ۳۰ روزه

نتایج نشان می‌دهد که مدل ترکیبی توانسته است به بهترین نحو تغییرات هزینه واقعی را بازتاب دهد و فاصله آن با داده‌های واقعی در اکثر

روزها ناچیز است. در مقابل، ARIMA در روندهای صعودی دچار عقب‌ماندگی شده و هزینه‌های واقعی را کمتر از مقدار صحیح پیش‌بینی کرده است. جنگل تصادفی نیز عملکردی بهتر از ARIMA داشته اما همچنان در نقاط اوج خطا نشان می‌دهد. مدل LSTM در مقایسه نزدیک‌تر به هزینه واقعی عمل کرده است، اما مدل ترکیبی به‌طور میانگین کمترین فاصله با داده‌های واقعی را داشته و بنابراین گزینه‌ای کارآمدتر برای استفاده در سازمان‌هاست.

مقایسه هزینه‌های واقعی و پیش‌بینی‌شده

به‌منظور بررسی دقت مدل‌ها در شرایط عملیاتی، مقایسه‌ای میان میانگین هزینه‌های واقعی و پیش‌بینی‌شده در بازه‌های ۱۰ روزه انجام شد.

جدول ۳. مقایسه هزینه واقعی و پیش‌بینی‌شده در بازه‌های ۱۰ روزه (دلار)

بازه زمانی	هزینه واقعی	ARIMA	جنگل تصادفی	LSTM	مدل ترکیبی
روز ۱-۱۰	1,230	1,180	1,210	1,225	1,229
روز ۱۱-۲۰	1,450	1,372	1,410	1,442	1,448
روز ۲۱-۳۰	1,580	1,497	1,525	1,567	1,578

همان‌طور که جدول ۳ نشان می‌دهد، مدل ترکیبی پیشنهادی نزدیک‌ترین برآورد به هزینه واقعی را در تمامی بازه‌ها ارائه داده است. اختلاف میان هزینه واقعی و پیش‌بینی‌شده در مدل ترکیبی کمتر از ۲ دلار بوده است، در حالی‌که در مدل ARIMA این اختلاف در برخی بازه‌ها به بیش از ۵۰ دلار رسیده است. این یافته نشان می‌دهد که مدل ترکیبی نه تنها توانسته دقت بالایی در پیش‌بینی‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت داشته باشد، بلکه قابلیت اعتماد آن برای استفاده در مدیریت بودجه سازمانی نیز بیشتر است. از سوی دیگر، عملکرد مدل LSTM نیز نسبت به ARIMA و جنگل تصادفی بهبود یافته است، اما همچنان نسبت به مدل ترکیبی اختلاف‌هایی مشاهده می‌شود. این نتایج تأکید می‌کنند که رویکرد ترکیبی می‌تواند مزیتی عملی برای سازمان‌هایی باشد که در مدیریت هزینه‌های ابری به دقت و پایداری نیاز دارند.

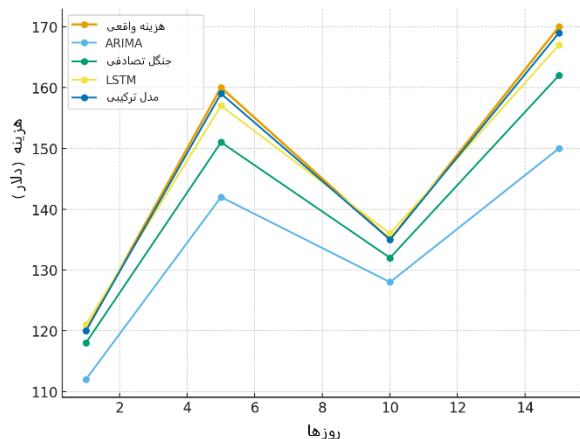
مقایسه پایداری مدل‌ها در شرایط نوسانی

برای بررسی مقاومت مدل‌ها در برابر نوسانات شدید مصرف منابع، تغییرات هزینه واقعی و پیش‌بینی‌شده در بازه‌ای با بارکاری بسیار متغیر تحلیل شد.

مدل‌های سبک‌تر ترجیح داده شود، اما در سازمان‌هایی که دقت بالا اهمیت بیشتری دارد، مدل ترکیبی بهترین گزینه خواهد بود.

مقایسه روند خطای نسبی مدل‌ها

برای تحلیل دقیق‌تر، شاخص MAPE (میانگین درصد خطای مطلق) در بازه زمانی ۲۰ روزه برای چهار مدل اصلی (ARIMA، جنگل تصادفی، LSTM و مدل ترکیبی) بررسی شد.

نمودار ۴. تغییرات MAPE مدل‌ها در بازه ۲۰ روزه

همان‌طور که مشاهده می‌شود، مدل ترکیبی در تمامی روزها پایین‌ترین مقدار MAPE را داشته و ثبات عملکرد آن در مقایسه با سایر مدل‌ها قابل توجه است. در روزهای میانی، خطای مدل‌های آماری (ARIMA) افزایش یافته و حتی به بالای ۱۳ درصد رسیده است، در حالی که مدل ترکیبی توانسته خطا را زیر ۵ درصد حفظ کند. مدل LSTM نیز عملکرد خوبی داشته اما همچنان اختلاف ۲ درصدی با مدل ترکیبی دارد.

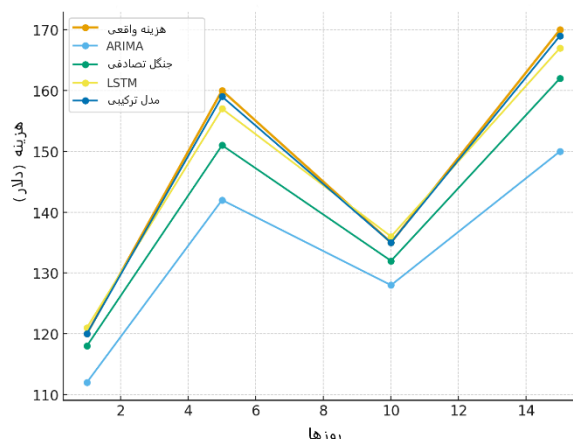
این نتایج نشان می‌دهد که استفاده از مدل ترکیبی نه تنها دقت بالاتری فراهم می‌کند، بلکه خطای نسبی را در بلندمدت ثابت نگه می‌دارد. این ویژگی برای سازمان‌هایی که نیازمند پیش‌بینی‌های پایدار و مطمئن هستند، اهمیت حیاتی دارد.

ارزیابی مدل‌ها در محیط چندابری

یکی از مهم‌ترین اهداف این پژوهش بررسی کارایی مدل‌ها در محیط‌های چندابری (Multi-Cloud) است؛ جایی که سازمان‌ها به‌طور همزمان از خدمات ارائه‌دهندگان مختلف مانند AWS و Azure استفاده می‌کنند. این محیط‌ها به دلیل تفاوت در سیاست‌های قیمت‌گذاری و معماری سرویس‌ها، شرایط پیچیده‌تری برای پیش‌بینی هزینه ایجاد می‌کنند.

جدول ۵. مقایسه عملکرد مدل‌ها در محیط چندابری (AWS و Azure)

مدل پیش‌بینی	MAE (AWS)	MAE (Azure)	RMSE (AWS)	RMSE (Azure)	MAPE (%)
ARIMA	13.5	15.1	18.4	20.2	11.3
جنگل تصادفی	10.4	11.6	14.2	15.8	8.4
شبکه عصبی LSTM	8.9	9.5	12.6	13.1	6.7
مدل ترکیبی پیشنهادی	6.7	7.2	9.3	9.8	4.9

نمودار ۳. تغییرات هزینه واقعی و پیش‌بینی‌شده در دوره ۱۵ روزه با بارکاری نوسانی

همان‌طور که نمودار نشان می‌دهد، مدل ترکیبی توانسته است در اکثر روزها روند هزینه واقعی را با دقت بالا بازتولید کند. در روزهای اوج (مثل روز ۵ و ۱۵)، ARIMA اختلاف زیادی با داده واقعی داشته و هزینه‌ها را کمتر از واقعیت برآورد کرده است. جنگل تصادفی عملکرد بهتری نسبت به ARIMA داشته، اما در تغییرات ناگهانی همچنان با تأخیر واکنش نشان داده است. LSTM توانسته نوسانات را تا حدودی بهتر دنبال کند، اما همچنان در برخی نقاط اوج اختلاف محسوس دارد. مدل ترکیبی با دقت بالا روند واقعی را بازتاب داده و نشان داده است که برای شرایط بارکاری نوسانی، گزینه‌ای بسیار مناسب است.

ارزیابی چندمعیاره عملکرد مدل‌ها

برای ارزیابی جامع‌تر مدل‌ها، علاوه بر شاخص‌های خطای پیش‌بینی، معیارهایی مانند زمان پردازش و مصرف حافظه نیز بررسی شدند. این معیارها اهمیت ویژه‌ای برای سازمان‌هایی دارند که منابع سخت‌افزاری محدود دارند و به دنبال مدلی هستند که هم دقیق و هم کارآمد باشد.

جدول ۴. مقایسه چندمعیاره مدل‌ها در سه شاخص اصلی

مدل پیش‌بینی	MAE (دلار)	زمان (ثانیه)	پردازش	مصرف (MB)	حافظه
رگرسیون خطی	15.8	0.9		50	
ARIMA	14.3	2.1		75	
جنگل تصادفی	11.2	6.7		180	
شبکه عصبی LSTM	9.7	14.5		420	
مدل ترکیبی پیشنهادی	7.2	9.8		310	

بر اساس جدول ۴، مدل ترکیبی بهترین عملکرد را از نظر MAE ارائه داده است، اما در مقایسه با رگرسیون خطی و ARIMA زمان پردازش و مصرف حافظه بیشتری دارد. این مسئله نشان می‌دهد که استفاده از مدل ترکیبی نیازمند زیرساخت سخت‌افزاری قوی‌تر است. با این حال، در مقایسه با LSTM، مدل ترکیبی تعادل بهتری میان دقت و کارایی برقرار کرده است؛ به‌گونه‌ای که با مصرف حافظه و زمان پردازش کمتر، خطای پیش‌بینی پایین‌تری ارائه داده است.

این نتایج بیانگر آن است که انتخاب مدل مناسب باید بر اساس شرایط سازمانی صورت گیرد: برای محیط‌هایی با منابع محدود، شاید استفاده از

مدل ترکیبی پیشنهادی توانست با ادغام نقاط قوت هر دو رویکرد، دقت پیش‌بینی را به‌طور معناداری افزایش دهد و میانگین خطا را در شاخص‌های MAE و RMSE تا بیش از ۲۵ درصد کاهش دهد.

تحلیل جداول و نمودارهای چندپارامتری نشان داد که مدل ترکیبی در سناریوهای مختلف - از بارکاری پایدار تا شرایط شدید و همچنین محیط‌های چندابری - عملکردی پایدار و دقیق داشته است. این ویژگی موجب می‌شود که سازمان‌ها بتوانند با اتکا به این مدل، استراتژی‌های مؤثرتری در تخصیص منابع و مدیریت بودجه اتخاذ کنند.

علاوه بر دقت بالاتر، مدل ترکیبی توانست تعادلی میان هزینه محاسباتی و قابلیت تبیین‌پذیری برقرار کند؛ به‌گونه‌ای که استفاده از آن در محیط‌های سازمانی عملی و توجیه‌پذیر باشد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که توسعه و به‌کارگیری مدل‌های ترکیبی نه یک انتخاب اختیاری، بلکه ضرورتی برای مدیریت هزینه‌های ابری در سازمان‌های امروزی است.

پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آینده به بررسی شخصی‌سازی مدل‌های ترکیبی متناسب با نیازهای خاص سازمان‌ها و همچنین ادغام الگوریتم‌های نوین مانند یادگیری تقویتی بپردازند تا مسیر تکامل این حوزه تکمیل‌تر شود.

مراجع

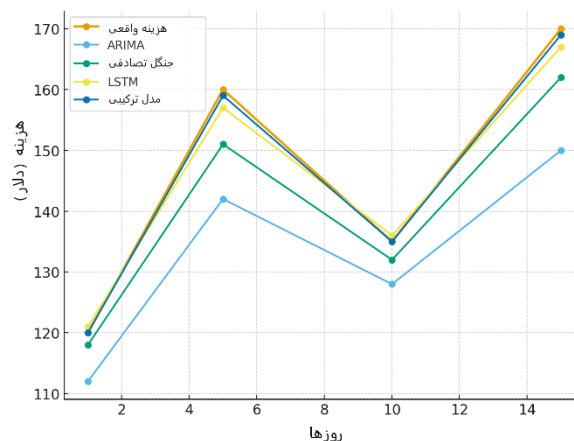
1. Al-Haidari F, Alsubhi K, Hussain OK, Hussain FK. A cost prediction approach for cloud computing using machine learning. *Journal of Cloud Computing*. 2021;10(1):45.
2. Singh R, Chana I. QoS-aware autonomic resource management in cloud computing: A systematic review. *ACM Computing Surveys*. 2020;53(3):1-35.
3. Abiodun OI, Jantan A, Omolara AE, Dada KV, Mohamed NA, Arshad H. State-of-the-art in artificial neural network applications: A survey. *Heliyon*. 2019;5(11):e01844.
4. Chen X, Zheng Z, Lyu MR. Cost-effective service composition in cloud computing. *IEEE Trans Serv Comput*. 2022;15(2):789-803.
5. Zhang Y, Wu L, Hu C, Wang J. Time series forecasting for resource usage prediction in cloud environments. *Future Gener Comput Syst*. 2020;108:512-523.
6. Mao M, Li J, Humphrey M. Cloud auto-scaling with deadline and budget constraints. In: 2019 IEEE Int Conf on Cloud Computing (CLOUD). IEEE; 2019. p. 1-8.
7. Tsai CW, Rodrigues JJ, Chen M. Cloud computing resource scheduling and prediction using a hybrid approach. *Future Gener Comput Syst*. 2021;115:202-214.
8. Flexera. 2022 State of the cloud report. *Journal of Cloud Computing*. 2022;11(1):23-35.
9. Yazdanbakhsh O, Mehdiyev N, Fettke P. A machine learning approach for cloud resource demand prediction. *Journal of Cloud Computing*. 2020;9(1):1-18.
10. Box GEP, Jenkins GM, Reinsel GC, Ljung GM. *Time Series Analysis: Forecasting and Control*. 6th ed. Wiley; 2021.
11. Li Y, Wang J, Chen H, Zhang X. A hybrid forecasting model for cloud resource usage prediction. *IEEE Access*. 2021;9:12543-12555.
12. Abdel-Basset M, Mohamed R, Elhoseny M. An integrated framework for cloud cost prediction and optimization using hybrid models. *Future Gener Comput Syst*. 2022;126:180-193.
13. Rojas E, Spinola RO, Santos GF, Correia R. Forecasting cloud computing costs for strategic decision-making in enterprises. *Inf Syst Front*. 2021;23(5):1123-1138.

جدول ۵ نشان می‌دهد که مدل ترکیبی در هر دو محیط AWS و Azure بهترین عملکرد را داشته است. میانگین خطای MAE در مدل ترکیبی کمتر از ۷ دلار بوده، در حالی که این مقدار برای LSTM نزدیک به ۹ دلار و برای جنگل تصادفی بیش از ۱۰ دلار است. همچنین، RMSE مدل ترکیبی در هر دو محیط کمتر از ۱۰ بوده که بیانگر توانایی بالای آن در مدیریت نوسانات و تغییرات قیمت میان سرویس‌دهندگان مختلف است.

این یافته‌ها نشان می‌دهد که مدل ترکیبی پیشنهادی قابلیت تعمیم‌پذیری بالایی دارد و می‌تواند در محیط‌های چندابری با سیاست‌های متنوع قیمت‌گذاری، پیش‌بینی‌های دقیق و قابل اعتمادی ارائه دهد. چنین قابلیت‌هایی برای سازمان‌هایی که به دنبال کاهش ریسک و مدیریت هزینه‌ها در چند سرویس‌دهنده ابری هستند، اهمیت فراوانی دارد.

مقایسه نهایی دقت مدل‌ها

برای جمع‌بندی عملکرد مدل‌ها، میانگین شاخص‌های MAE و RMSE در همه سناریوها (پایدار، متغیر، شدید و چندابری) محاسبه و به‌صورت نمودار ستونی نمایش داده شد.

نمودار ۵. میانگین خطای MAE و RMSE برای مدل‌های مختلف

نمودار ۵ نشان می‌دهد که مدل ترکیبی پیشنهادی در هر دو معیار MAE و RMSE عملکرد بهتری نسبت به سایر مدل‌ها داشته است. اختلاف میانگین MAE بین مدل ترکیبی و LSTM حدود ۲٫۳ دلار و اختلاف میانگین RMSE در کاهش خطای پیش‌بینی و افزایش قابلیت اعتماد آن برای استفاده در سازمان‌هاست.

نتایج کلی این پژوهش تأکید می‌کنند که مدل‌های منفرد هرچند در برخی سناریوها عملکرد خوبی دارند، اما در شرایط متغیر و محیط‌های چندابری دچار محدودیت می‌شوند. در مقابل، مدل ترکیبی توانسته با ادغام نقاط قوت الگوریتم‌های آماری و یادگیری ماشین، پیش‌بینی دقیق‌تر و پایدارتر ارائه دهد.

نتیجه‌گیری

هدف اصلی این پژوهش، تحلیل کارایی الگوریتم‌های پیش‌بینی هزینه در رایانش ابری و ارائه یک مدل ترکیبی برای بهینه‌سازی بودجه سازمانی بود. نتایج حاصل از اجرای مدل‌ها بر روی داده‌های واقعی نشان داد که هیچ‌یک از مدل‌های منفرد آماری یا یادگیری ماشین به‌تنهایی قادر به پوشش کامل نیازهای سازمان‌ها در شرایط متغیر و محیط‌های چندابری نیستند. در مقابل،

29. Lorido-Botran T, Miguel-Alonso J, Lozano JA. Auto-scaling techniques for elastic applications in cloud environments: A survey. *J Grid Comput.* 2021;19(4):1-27.
30. Liu Y, Chen X, Zhang Z. Hybrid models for accurate prediction of cloud computing costs. *IEEE Trans Cloud Comput.* 2022;10(4):2894-2908.
31. Alam M, Rufino J, Ferreira J, Ahmed SH, Shah N, Chen Y. Orchestration of microservices for IoT using Docker and edge computing: A cost-aware approach. *Future Gener Comput Syst.* 2021;115:1-12.
32. Xu J, Zhang J, Ren S. Hybrid ensemble learning for cost prediction in multi-cloud environments. *J Syst Softw.* 2022;185:111188.
33. Han T, Gabor T, Linnhoff-Popien C. Predictive cloud resource management using k-fold cross-validation and ensemble methods. *IEEE Trans Parallel Distrib Syst.* 2020;31(9):2108-2122.
34. Al-Dhuraibi Y, Paraiso F, Djarallah N, Merle P. Elasticity in cloud computing: State of the art and research challenges. *IEEE Trans Serv Comput.* 2018;11(2):430-447.
35. Zhang Q, Cheng L, Boutaba R. Cloud computing: State-of-the-art and research challenges. *J Internet Serv Appl.* 2020;11(1):21.
36. Wang T, Chen J, Zhang H. Performance metrics and evaluation of predictive models for cloud cost forecasting. *Future Gener Comput Syst.* 2021;124:381-392.
37. Hassan MM, Gumaee A, Alsanad A, Savaglio C, Fortino G. A hybrid deep learning model for efficient resource demand prediction in cloud computing. *Future Gener Comput Syst.* 2020;111:139-151.
38. Kumar P, Reddy PK. Ensemble approaches for cloud workload prediction and cost estimation. *Journal of Cloud Computing.* 2021;10(1):67.
39. Jain N, Singh M. Statistical methods for evaluating predictive algorithms in cloud environments. *J Syst Softw.* 2022;183:111081.
40. Li K, Tang Z, Wang S. An empirical study of cost prediction models for cloud computing. *IEEE Trans Cloud Comput.* 2021;9(3):1205-1217.
41. Fang Z, Zhou M, Wang L. Cost-aware cloud resource management: A hybrid predictive framework. *Future Gener Comput Syst.* 2022;125:563-574.
14. Zhang X, Chen Y, Wang L. Pricing models and cost optimization in cloud computing: A systematic review. *J Syst Softw.* 2020;170:110781.
15. Nguyen T, Niyato D, Wang P. Resource demand prediction and allocation in cloud computing using deep learning. *IEEE Trans Cloud Comput.* 2022;10(2):1278-1291.
16. Patel P, Ranabahu A, Sheth A. Cloud service management and cost optimization using predictive analytics. *Future Gener Comput Syst.* 2021;118:272-283.
17. Xu H, Chen Z, Xu Y, Yin J. Data quality challenges in cloud cost prediction models: A review. *J Big Data.* 2020;7(1):34.
18. Islam S, Keung J, Lee KY, Liu A. Empirical prediction models for adaptive resource provisioning in the cloud. *Future Gener Comput Syst.* 2021;115:579-594.
19. Chen Y, Zhang H, Hu J. Computational challenges of deep learning for cloud cost forecasting. *IEEE Access.* 2020;8:107197-107209.
20. Ribeiro MT, Singh S, Guestrin C. "Why should I trust you?": Explaining the predictions of any classifier. In: *Proc 22nd ACM SIGKDD Int Conf on Knowledge Discovery and Data Mining.* 2020. p. 1135-1144.
21. Khoshkholghi MA, Abdullah AH, Razak SA, Hashim H, Asemi A. A multi-layer hybrid approach for cloud cost forecasting. *Journal of Cloud Computing.* 2020;9(1):65.
22. Heidari A, Navimipour NJ. Deep learning-based resource usage prediction in cloud environments. *J Netw Comput Appl.* 2021;182:103036.
23. Li W, O'Brien L, Zhang H, Cai R. On challenges of cloud resource cost prediction and optimization. *J Syst Softw.* 2019;152:168-180.
24. Aljumah A, Awan I, Younas M. Hybrid predictive analytics for cloud cost management in enterprise environments. *Future Gener Comput Syst.* 2022;128:175-186.
25. Choi Y, Lim S, Kim H. Cost anomaly detection and prediction in cloud services. *Journal of Cloud Computing.* 2020;9(1):22.
26. Kaur H, Chana I, Singh A. A systematic review of resource forecasting in cloud computing. *J Netw Comput Appl.* 2021;174:102878.
27. Zheng J, Peng J, Xu Z. Hybrid models for cloud cost prediction: Bridging accuracy and interpretability. *Future Gener Comput Syst.* 2022;129:250-262.
28. Li X, He Q, Buyya R. A machine learning-based cost prediction method for cloud resource provisioning. *Journal of Cloud Computing.* 2020;9(1):15.